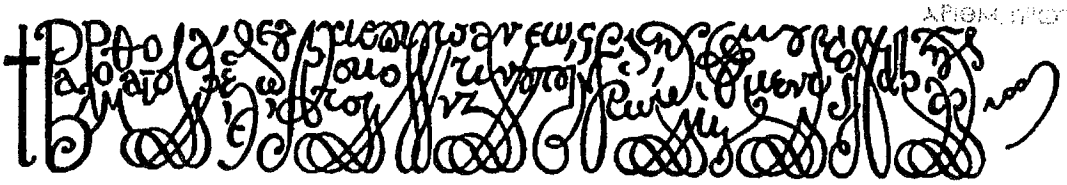
ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ. 472/15-7-20

Ἱερώτατοι, ὅ τε Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κύριος Εἰρηναῖος καί πάντες οἱ Μητροπολῖται, οἱ συγκροτοῦντες τήν Ἱεράν Ἐπαρχιακήν Σύνοδον τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας, ἀδελφοί καί συλλειτουργοί τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοί, χάρις εἴη ὑμῖν καί εἰρήνη παρά Θεοῦ.

Αἰσίως ἐπανεκάμψαμεν εἰς τά ἴδια, βιώσαντες πάντες οἱ Ὀρθόδοξοι, Προκαθήμενοι, Ἱεραρχία, κλῆρος καί λαός, κατά τάς παρελθούσας ἡμέρας ὅσια καί ἱερά, μεγάλα τε καί ἐξαίσια καί θαυμαστά, ἐν τῇ ἀποστολοβαδίστῳ καί ἁγιοτόκῳ νήσῳ Κρήτῃ, πεπιστευμένῃ ἐκκλησιαστικῶς καί κανονικῶς τῷ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτῳ Ἀποστολικῷ καί Πατριαρχικῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ ὡς θεοτίμητος καί πολυτίμητος κληρουχία αὐτοῦ καί διακεκριμένη θυγάτηρ αὐτοῦ Ἐκκλησία, συντεταγμένη θεσμικῶς καί εὐπλοοῦσα πρωτοναυαρχίς αὐτοῦ, διά τῆς ὀργανώσεως καί συγκλήσεως ὑπό τήν προεδρίαν τῆς ἡμετέρας Μετριότητος ἐν εὐλογίαις καί ἐπιτυχίᾳ ἐν Κολυμπαρίῳ Κισάμου, ἐν τῷ ἐγκαλλωπίσματι τῆς μεγαλονήσου, τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἀκαδημίᾳ Κρήτης, τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Οὕτω, λαβόντες πεῖραν ἅπαντες ὁμοῦ οἱ συνελθόντες, ἡμεῖς τε καί ὑμεῖς, ἡ σεβασμία Ἱεραρχία τῆς Κρήτης καί ὁ εὐλογημένος κλῆρος καί λαός αὐτῆς, καί οἱ μετασχόντες Μακαριώτατοι ἀδελφοί Προκαθήμενοι τῶν κατά τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί οἱ σύν αὐτοῖς Ἱερώτατοι Ἱεράρχαι, τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας, διετυπώσαμεν διά τῶν Συνοδικῶν ἀποφάσεων εἰς γλῶσσαν σύγχρονον καί εἰς ὅρους κατανοητούς εἰς τόν ἀνθρώπινον νοῦν τά ὅσα παρελάβομεν παρά τῶν θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, οἰκοδομήσαντες ἐπί τοῦ θεμελίου αὐτῶν.

Τό οἰκοδόμημα τοῦτο τῆς ὀργανώσεως καί τῆς λειτουργίας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, ἡ Μήτηρ κατά Κωνσταντινούπολιν Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, ἡ Ἐκκλησία τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, Εἰρήνης καί Δυνάμεως, ἐν πλήρει ἐμπιστοσύνῃ ἀνέθεσε πεποιθότως τῇ ἐν Κρήτῃ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, τῇ πιστῇ καί ἀφωσιωμένῃ ἀναδενδράδι αὐτῆς, τῇ ἐπιδειξάσῃ διαχρονικῶς ἰδιαιτέραν ἀκμήν, καί παρασχούσῃ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ὑποδείγματα εὐσεβείας καί ἁγιότητος. Σήμερον δέ, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης ἐδικαίωσε τό παρελθόν αὐτῆς καί κατέγραψε μίαν νέαν ἱστορικήν σελίδα καρποφόρου καί πολυτίμου συμβολῆς εἰς τήν ἐκκλησιαστικήν ἑνότητα διά τῆς ἐν τῷ ἐδάφει αὐτῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου.

Ἡ σεβασμία Ἱεραρχία τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας, ὑπακούσασα εἰς τήν κλῆσιν τοῦ Κυρίου καί εἰς τήν φωνήν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀνέλαβε τό ἱερόν καί ἱστορικόν τοῦτο ἐγχείρημα, τό ὁποῖον ἤγαγεν εἰς αἴσιον πέρας, μαρτυρήσασα τήν Ὀρθόδοξον ἀλήθειαν, τήν ὁποίαν ἀείποτε μεθ' ἡρωϊσμοῦ καί αὐταπαρνήσεως ὀρθοτομεῖ καί διακονεῖ ἐν θλίψεσιν, ἐν διωγμοῖς, ἐν μαρτυρίοις, ἐν πολέμοις, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κρίσεσιν, ἐν εἰρήνῃ.

Ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία καυχωμένη ἐν Κυρίῳ καί σεμνυνομένη διά τήν κληρουχίαν αὐτῆς ταύτην, ἐκφράζει πρός ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν προσωπικῶς, Ἱερώτατοι καί πολυτίμητοι ἀδελφοί Κρῆτες Ἱεράρχαι, τήν θερμήν εὐχαριστίαν, τόν δίκαιον ἔπαινον καί τήν Πατριαρχικήν ἡμῶν εὐαρέσκειαν δι' ὅσα ἠγαθύνθητε καί διενηργήσατε ἐν κόποις καί θυσίαις πολλαῖς διά τήν ὀργάνωσιν καί ἐπιτυχίαν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, ἥτις ἀληθῶς ἐδικαίωσε τάς προσδοκίας καί τάς ἐλπίδας τῶν Ὀρθοδόξων ὅπου γῆς.

Ἡ καθ' ὑμᾶς μεγαλόνησος δι' ὑμῶν, Ἱερώτατοι ἀδελφοί, ἔδωκε τήν στεντορίαν φωνήν αὐτῆς εἰς τήν πλέον κρίσιμον ὥραν, τήν ὥραν τῆς Ὀρθοδόξου μαρτυρίας καί τῆς Ὀρθοδόξου Κρήτης, ἀλλά καί ἀπέδειξε τήν ἑτοιμότητα αὐτῆς εἰς μίαν πανορθόδοξον, παγχριστιανικήν καί παγκόσμιον διακονίαν.

Ἐπί πᾶσι τούτοις, ἀντί παντός ἑτέρου λόγου ἀνεκφράστου εὐχαριστίας καί ἀναγνωρίσεως καί τιμῆς τῆς Μητρός Ἐκκλησίας πρός ἕκαστον ἐξ ὑμῶν, ἐπαναλαμβάνομεν, Ἱερώτατοι ἀδελφοί, τήν ἀποστροφήν τοῦ ποιήματος περί τοῦ ἑαυτοῦ βίου Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου, μαρτυροῦντος ὅτι «τόν μέν εὖ παθόντα μεμνῆσθαι πρέπει ὧν εὖ πέπονθε, τόν δράστην δ' οὐδαμῶς» (Ἐπη εἰς ἑαυτόν, Ποίημα ΙΑ', Περί τοῦ ἑαυτοῦ βίου, P.G. 37, 1059), ὡς ἀεί ἐμπράκτως διαδηλοῦτε ὑμεῖς, οἱ εὐλογημένοι Κρῆτες, γεγονός ὅπερ ἐπισπᾶται ἀμέριστον τήν εὐγνωμοσύνην πάντων τῶν συνελθόντων ἐν τῇ μαρτυρικῇ ὑμῶν μεγαλονήσῳ ἐκπροσώπων τῶν ἁπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν.

Ἡ τοῦ Θεοῦ Χάρις καί τό ἄπειρον Αὐτοῦ Ἔλεος εἴησαν μεθ' ἑκάστου ἐξ ὑμῶν, Ἱερώτατοι καί φίλτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καί συλλειτουργοί, καί τοῦ πιστοῦ καί ἐκλεκτοῦ προσφιλεστάτου ποιμνίου ὑμῶν.

Φανάριον βις' Ἰουλίου ιδ'

